

У ову активност је неопходно укључити надлежне владине институције, невладине организације и медије.

Активности које се односе на заговарање примјене морају се спроводити континуирано и бити прилагођене циљаним групама, а подразумијевају информативне медијске кампање, едукационе радионице, округле столове и др.

У процесу заговарања примјене потребно је актуелизовати одређене проблеме и промовисати постигнута рјешења, а посебно промовисати налазе и препоруке из извјештаја о примјени Стратегије.

МЕТОДОЛОГИЈА ИЗВЈЕШТАВАЊА

С обзиром да је период усаглашавања садржаја нове стратегије изузетно сложен и захтјеван процес који траје скоро годину дана (до краја 2011. године) јер укључује и истовремену израду завршног извјештаја о претходној стратегији, првобитно предвиђени плански период до 2014. године продужен је до краја 2015. године како би се обезбиједио двогодишњи период евалуације нове стратегије и редовни једногодишњи контролни период евалуације и израде завршног извјештаја који омогућава адекватну компаративну анализу напретка и уочених проблема у двогодишњем извјештајном периоду.

У складу са наведеним системом извјештавања, за ову стратегију предвиђа се припрема два извјештаја:

a) Извјештаја о примјени Стратегије који обухвата показатеље за 2011. и 2012. годину и компаративне показатеље за стратешки период 2007-2010.

ПОК: крај 2013.

b) Завршног извјештаја о примјени Стратегије који обухвата показатеље за период 2013. и 2014. и компаративне показатеље за стратешки период 2011-2012.

ПОК: крај 2015

520

На основу члана 16. став 1. таč. c) и d), члана 18. ст. 2. и 3., члана 47. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 12/02, 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10 и 40/12) и члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 47. сједници одржаној 25.04.2013. године, донijело је

ОДЛУКУ

О УСЛОВИМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРАВА НА НЕПЛАЋЕНО ОДСУСТВО И НА РАД СА СКРАЋЕНИМ РАДНИМ ВРЕМЕНОМ

ДИО ПРВИ - УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Овом одлуком уређују се услови и начин под којим државни службеник у институцијама Босне и Херцеговине (у даљем тексту: државни службеник) може остварити право на неплаћено одсуство и право на рад са скраћеним радним временом, као и престанак остваривања ових права.

Члан 2.

(Обим примјене)

Одредбе ове одлуке односе се на државне службенике.

ДИО ДРУГИ - ПРАВО НА НЕПЛАЋЕНО ОДСУСТВО

Члан 3.

(Неплаћено одсуство по сили закона)

- (1) Неплаћено одсуство по сили закона наступа у једном од слjedeћих случајева:
 - a) када је државном службенику, који није руководећи државни службеник, потврђена кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно у било којем законодавном или извршном органу власти, или је именован на положај у било којем законодавном или извршном органу власти, на било ком нивоу у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ);
 - b) када је државни службеник, који није руководећи државни службеник, именован на радно мјесто секретара Заједничке службе Парламентарне скупштине БиХ или домова у Парламентарној скупштини БиХ, или за савјетника, у смислу одредба Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон).
- (2) Неплаћено одсуство из таçке a) става (1) овог члана почиње даном потврђивања кандидатуре или именовања, а у случају из таçке b) става (1) овог члана, даном преузимања дужности.

Члан 4.

(Неплаћено одсуство на лични захтјев)

- (1) Неплаћено одсуство може се одобрити државном службенику у трајању од највише три мјесеца, у слjedeћим случајевима:
 - a) болест уæг члана породице;
 - b) посјета болесном члану уæе породице изван мјеста боравка;
 - c) рjeшавање стамбеног питања у случају елементарне непогоде;
 - d) удовољјавање вjерским потребама,
 - e) издржавање казне затвора, која за послjеду нема престанак радног односа;
 - f) други оправдани разлози.
- (2) Укупно трајање неплаћеног одсуства по основу из става (1) овог члана не може прећи пет мјесеци у двије узастопне године.
- (3) Иznимно, неплаћено одсуство може се одобрити државном службенику у трајању дужем од рокова прописаних у ст. (1) и (2) овог члана, у слjedeћим случајевима:
 - a) школовање које није обухваћено организованим облицима обуке коју проводе институције БиХ, а које доприноси усавршавању државног службеника за обављање послова у државној служби;
 - b) боравак у иностранству ради спајања породице, уколико брачни или ванбрачни партнер државног службеника борави у иностранству по основу одлуке надлежног органа или институције БиХ или надлежног ентитетског органа или надлежног органа Брçко Дистрикта БиХ.
- (4) Трајање неплаћеног одсуства у случају из таçке a) става (3) овог члана не може трајати дуже од двије године, а у случају из таçке b) става (3) овог члана, не може трајати дуже од четри године.

Члан 5.

(Појам члана уæе породице)

Под чланом уæе породице, у смислу ове одлуке, сматрају се: брачни и ванбрачни друг, дијете (брачно, ванбрачно, усвојено, пасторче и дијете без родитеља узето на издржавање), родитељи (отач, мајка, оçух, маçећа, усвојилац и хранитељ), дјед и бака (по оцу и мајци), брат и сестра.

Član 6.

(Ograničenja u primjeni kod rukovodećih državnih službenika)

- (1) Rukovodeći državni službenik ne može koristiti pravo na neplaćeno odsustvo iz člana 3. i člana 4. stav (3) tač. a) i b) ove odluke, te rješenje kojim se takvo odsustvo odobrava ne proizvodi pravno djeljstvo.
- (2) U slučajevima iz člana 4. stav (1) ove odluke rukovodećem državnim službeniku može se odobriti neplaćeno odsustvo najduže do tri mjeseca.

DIO TREĆI - PRAVO NA RAD SA SKRAĆENIM RADNIM VREMENOM

Član 7.

(Rad sa skraćenim radnim vremenom)

- (1) Državnim službeniku, osim sekretara sa posebnim zadatkom, može se odobriti rad sa radnim vremenom kraćim od punog radnog vremena (skraćeno radno vrijeme), ako institucija BiH u kojoj državni službenik radi ocijeni da ima uslova za takvim radom, s tim da to radno vrijeme ne može biti manje od tri sata u toku radnog dana.
- (2) Državnim službeniku, iz stava (1) ovog člana, može se odobriti rad sa skraćenim radnim vremenom, pod uslovima:
 - a) smanjene radne sposobnosti državnog službenika;
 - b) radi njege bolesnog djeteta ili djeteta sa posebnim potrebama;
 - c) radi njege člana uže porodice;
 - d) udovoljavanje vjerskim potrebama;
 - e) ako trenutni obim poslova radnog mjesta ne zahtijeva rad sa punim radnim vremenom.
- (3) Prilikom rada sa skraćenim radnim vremenom, državni službenik radi sve radne dane u sedmici pri čemu mu se radno vrijeme skraćuje, a institucija rješenjem kojim se odobrava rad sa skraćenim radnim vremenom utvrđuje njegov režim rada.
- (4) Prilikom rada sa skraćenim radnim vremenom, državni službenik ostvaruje prava i obaveze državnog službenika koji radi sa punim radnim vremenom, s tim što ta prava i obaveze ostvaruje u obimu koji zavisi od dužine skraćenog radnog vremena, odnosno srazmjerno broju sati utvrđenog radnog vremena.
- (5) Ako skraćeno radno vrijeme traje manje od pet sati u toku radnog dana, u tom slučaju državni službenik nema pravo na dnevni odmor u toku radnog dana, a ima pravo na topli obrok u visini od 50% od punog dnevnog iznosa toplog obroka.
- (6) Prilikom odobravanja rada sa skraćenim radnim vremenom, utvrđuje se trajanje takvog statusa, odnosno prestanak razloga rada po osnovu prava na skraćeno radno vrijeme.

Član 8.

(Radni odnos kod drugog poslodavca i sukob interesa)

- (1) Državni službenik koji radi sa skraćenim radnim vremenom, može zasnovati radni odnos kod drugog poslodavca do ostvarivanja rada sa punim radnim vremenom, samo u slučaju iz člana 7. stav (2) tačka e) ove odluke.
- (2) Rad kod drugog poslodavca ne smije štetiti interesima institucije BiH kao poslodavca, niti dovesti do sukoba interesa sa službenim dužnostima državnog službenika, o čemu će poslodavac i državni službenik zaključiti pismeni sporazum.

Član 9.

(Sekretar sa posebnim zadatkom)

Sekretaru sa posebnim zadatkom se ne može odobriti rad sa skraćenim radnim vremenom, u skladu sa članom 48. Zakona.

DIO ČETVRTI - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA

Član 10.

(Postupak ostvarivanja prava)

- (1) Postupak ostvarivanja prava u skladu sa odredbama ove odluke državni službenik pokreće pismenim zahtjevom, uz dostavljanje potrebne dokumentacije, kojom dokazuje da su ispunjeni uslovi iz čl. 4. i 7. ove odluke.
- (2) Pismeni zahtjev iz stava (1) ovog člana, državni službenik dostavlja rukovodiocu institucije, uz pribavljeno mišljenje neposrednog pretpostavljenog.
- (3) Ukoliko institucijom ne rukovodi državni službenik, u postupku odlučivanja o pravu obavezujuće je mišljenje rukovodećeg državnog službenika najvišeg nivoa u instituciji BiH gdje radi državni službenik, a ukoliko nema rukovodećeg državnog službenika, onda mišljenje ombudsmena iz člana 61. Zakona.
- (4) U slučaju neslaganja lica iz stava (3) ovog člana, konačnu odluku o pravu donosi rukovodilac institucije BiH.

Član 11.

(Rješavanje po zahtjevu)

- (1) Postupak po podnesenom zahtjevu za ostvarivanje prava iz čl. 4. 6. i 7. ove odluke je hitan.
- (2) Osim u slučajevima iz člana 3. ove odluke, organ nadležan za donošenje rješenja po odredbama ove odluke, može:
 - a) udovoljiti zahtjevu u cjelini;
 - b) udovoljiti zahtjevu djelimično, tako što će umjesto tražene dužine trajanja prava na neplaćeno odsustvo odnosno rad sa skraćenim radnim vremenom, odobriti manje trajanje neplaćenog odsustva, odnosno manje skraćivanje radnog vremena od traženog;
 - c) odbiti zahtjev u cijelosti.
- (3) U slučajevima iz stava (2) tačka b) i c) ovog člana, kao i slučaju kada nije doneseno rješenje, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe Vijeća ministara BiH.

Član 12.

(Utvrđivanje odsustva po sili zakona)

- (1) U slučajevima iz člana 3. ove odluke, donosi se rješenje kojim se utvrđuje datum od kada je otpočelo korištenje prava na neplaćeno odsustvo po sili zakona.
- (2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana, kao i u slučaju nedonošenja rješenja, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe Vijeća ministara BiH.

Član 13.

(Prava i obaveze državnog službenika na odsustvu)

- (1) U slučajevima iz člana 4. ove odluke, donosi se rješenje kojim se utvrđuje datum od kada je otpočelo korištenje prava na neplaćeno odsustvo na lični zahtjev.
- (2) Kada je državni službenik na neplaćenom odsustvu, njegova prava i obaveze na radu i po osnovu rada u državnoj službi miruju.
- (3) U slučaju neplaćenog odsustva dužeg od pet radnih dana, institucija BiH u kojoj radi državni službenik je dužna zaključiti radnu knjižicu državnog službenika i predati mu je u roku i na način predviđen važećim propisima o radnoj knjižici.

DIO PETI - VRAĆANJE NA RAD U DRŽAVNU SLUŽBU I PRESTANAK RADA SA SKRAĆENIM RADNIM VREMENOM**Član 14.**

(Vraćanje na rad u državnu službu)

- (1) Kada istekne period trajanja neplaćenog odsustva, državni službenik je dužan podnijeti zahtjev za vraćanje na rad u državnu službu na isto ili slično radno mjesto instituciji BiH koja mu je odobrila ostvarivanje ovog prava.
- (2) U slučaju odobrenog neplaćenog odsustva na lični zahtjev, državni službenik se vraća na rad narednog dana od dana isteka neplaćenog odsustva, a u slučaju korištenja neplaćenog odsustva po sili zakona, državni službenik se vraća na rad najkasnije 30 dana od dana prestanka funkcije ili dužnosti po osnovu kojih je neplaćeno odsustvo koristio.
- (3) U slučaju nemogućnosti vraćanja na isto ili slično radno mjesto u instituciju koja mu je odobrila pravo na neplaćeno odsustvo, na državnog službenika iz stava (1) ovog člana, primjenjuju se odredbe Pravilnika o uslovima i načinu obavljanja internih konkursa, internih i eksternih premještanja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 62/10).

Član 15.

(Prestanak rada sa skraćenim radnim vremenom)

Državnom službeniku prestaje rad sa skraćenim radnim vremenom nakon isteka vremena za koje mu je ovo pravo odobreno.

DIO ŠESTI - KAZNE NE ODREDBE**Član 16.**

(Novčana kazna za prekršaj državnog službenika)

Novčanom kaznom od 1000 do 2000 KM kaznit će se za prekršaj državni službenik koji radi sa skraćenim radnim vremenom, a koji pri zasnivanju radnog odnosa kod drugog poslodavca, odnosno pri obavljanju poslova za drugog poslodavca, svjesno takvim radom šteti interesima institucije BiH, ili se nađe u sukobu interesa sa svojim službenim dužnostima iz člana 8. ove odluke.

Član 17.

(Novčana kazna za prekršaj odgovornog lica u instituciji BiH)

Novčanom kaznom od 200 do 800 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji BiH:

- a) ako na zahtjev državnog službenika ne donese ili odbije da donese rješenje o neplaćenom odsustvu po sili zakona, kada su za takvo neplaćeno odsustvo nastupili utvrđeni uslovi iz člana 3. ove odluke.
- b) ako utvrdi neplaćeno odsustvo po sili zakona rukovodećem državnom službeniku, koji po Zakonu nema pravo na takvo odsustvo (član 3. i član 6. stav 1. ove odluke).

DIO SEDMI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Član 18.**

(Postupci u toku)

Postupci rješavanja zahtjeva za neplaćeno odsustvo i rad sa skraćenim radnim vremenom, koji su započeli prije dana početka primjene ove odluke okončat će se po ovoj odluci, ako je to povoljnije za podnosioca zahtjeva.

Član 19.

(Prestanak važenja propisa)

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o uslovima pod kojima državni službenik može uzeti neplaćeno odsustvo ("Službeni glasnik BiH", broj 21/04).

Član 20.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 85/13
25. aprila 2013. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, s. r.

Na temelju članka 16. stavak 1. toč. c) i d), članka 18. st. 2. i 3., članka 47. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 12/02, 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10 i 40/12) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 47. sjednici održanoj 25.04.2013. godine, donijelo je

ODLUKU**O UVJETIMA ZA KORIŠTENJE PRAVA NA NEPLAĆENO ODSUSTVO I NA RAD SA SKRAĆENIM RADNIM VREMENOM****DIO PRVI - UVODNE ODREDBE****Članak 1.**

(Predmet odluke)

Ovom odlukom uređuju se uvjeti i način pod kojim državni službenik u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: državni službenik) može ostvariti pravo na neplaćeno odsustvo i pravo na rad sa skraćenim radnim vremenom, kao i prestanak ostvarivanja ovih prava.

Članak 2.

(Obim primjene)

Odredbe ove odluke odnose se na državne službenike.

DIO DRUGI - PRAVO NA NEPLAĆENO ODSUSTVO**Članak 3.**

(Neplaćeno odsustvo po sili zakona)

- (1) Neplaćeno odsustvo po sili zakona nastupa u jednom od sljedećih slučajeva:
 - a) kada je državnom službeniku, koji nije rukovodeći državni službenik, potvrđena kandidatura za javnu funkciju na koju se bira izravno ili neizravno u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu vlasti, ili je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom tijelu vlasti, na bilo kojoj razini u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: BiH);
 - b) kada je državni službenik, koji nije rukovodeći državni službenik, imenovan na radno mjesto tajnika Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH ili domova u Parlamentarnoj skupštini BiH, ili za savjetnika, u smislu odredaba Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon).
- (2) Neplaćeno odsustvo iz točke a) stavak (1) ovog članka otpočinje danom potvrđivanja kandidature ili imenovanja, a u slučaju iz točke b) stavak (1) ovog članka, danom preuzimanja dužnosti.

Članak 4.

(Neplaćeno odsustvo na osobni zahtjev)

- (1) Neplaćeno odsustvo može se odobriti državnom službeniku u trajanju od najviše tri mjeseca, u sljedećim slučajevima:
 - a) bolest užeg člana obitelji;

- b) posjeta bolesnom članu uže obitelji izvan mjesta boravka;
 - c) rješavanje stambenog pitanja u slučaju elementarne nepogode;
 - d) udovoljavanje vjerskim potrebama,
 - e) izdržavanje kazne zatvora, koja za posljedicu nema prestanak radnog odnosa;
 - f) drugi opravdani razlozi.
- (2) Ukupno trajanje neplaćenog odsustva temeljem iz stavka (1) ovog članka ne može preći pet mjeseci u dvije uzastopne godine.
- (3) Iznimno, neplaćeno odsustvo može se odobriti državnim službeniku u trajanju dužem od rokova propisanih u st. (1) i (2) ovog članka, u slijedećim slučajevima:
- a) školovanje koje nije obuhvaćeno organiziranim oblicima obuke koju provode institucije BiH, a koje doprinosi usavršavanju državnog službenika za obavljanje poslova u državnoj službi;
 - b) boravak u inozemstvu radi spajanja obitelji, ukoliko bračni ili vanbračni partner državnog službenika boravi u inozemstvu temeljem odluke mjerodavnog tijela ili institucije BiH ili mjerodavnog entitetskog tijela ili mjerodavnog tijela Brčko Distrikta BiH.
- (4) Trajanje neplaćenog odsustva u slučaju iz točke a) stavka (3) ovog članka ne može trajati duže od dvije godine, a u slučaju iz točke b) stavka (3) ovog članka, ne može trajati duže od četiri godine.

Članak 5.

(Pojam člana uže obitelji)

Pod članom uže obitelji, u smislu ove odluke, smatraju se: bračni i vanbračni drug, dijete (bračno, vanbračno, usvojeno, pastore i dijete bez roditelja uzeto na izdržavanje), roditelji (otac, majka, očuh, maćeha, usvojitelj i hranitelj), djed i baka (po ocu i majci), brat i sestra.

Članak 6.

(Ograničenja u primjeni kod rukovodećih državnih službenika)

- (1) Rukovodeći državni službenik ne može koristiti pravo na neplaćeno odsustvo iz članka 3. i članka 4. stavak (3) toč. a) i b) ove odluke, te rješenje kojim se takvo odsustvo odobrava ne proizvodi pravno djestvo.
- (2) U slučajevima iz članka 4. stavak (1) ove odluke rukovodećem državnim službeniku može se odobriti neplaćeno odsustvo najduže do tri mjeseca.

DIO TREĆI - PRAVO NA RAD SA SKRAĆENIM RADNIM VREMENOM

Članak 7.

(Rad sa skraćenim radnim vremenom)

- (1) Državnom službeniku, osim tajnika s posebnim zadatkom, može se odobriti rad s radnim vremenom kraćim od punog radnog vremena (skraćeno radno vrijeme), ako institucija BiH u kojoj državni službenik radi ocijeni da ima uvjeta za takvim radom, s tim da to radno vrijeme ne može biti manje od tri sata u toku radnog dana.
- (2) Državnom službeniku, iz stavka (1) ovog članka, može se odobriti rad sa skraćenim radnim vremenom, pod uvjetima:
 - a) smanjene radne sposobnosti državnog službenika;
 - b) radi njege bolesnog djeteta ili djeteta s posebnim potrebama;
 - c) radi njege člana uže obitelji;
 - d) udovoljavanje vjerskim potrebama;
 - e) ako trenutni obim poslova radnog mjesta ne zahtijeva rad s punim radnim vremenom.
- (3) Prilikom rada sa skraćenim radnim vremenom, državni službenik radi sve radne dane u tjednu pri čemu mu se

radno vrijeme skraćuje, a institucija rješenjem kojim se odobrava rad sa skraćenim radnim vremenom utvrđuje njegov režim rada.

- (4) Prilikom rada sa skraćenim radnim vremenom, državni službenik ostvaruje prava i obveze državnog službenika koji radi s punim radnim vremenom, s tim što ta prava i obveze ostvaruje u obimu koji ovisi od dužine skraćenog radnog vremena, odnosno srazmjerno broju sati utvrđenog radnog vremena.
- (5) Ako skraćeno radno vrijeme traje manje od pet sati u tijeku radnog dana, u tom slučaju državni službenik nema pravo na dnevni odmor u tijeku radnog dana, a ima pravo na topli obrok u visini od 50% od punog dnevnog iznosa toplog obroka.
- (6) Prilikom odobravanja rada sa skraćenim radnim vremenom, utvrđuje se trajanje takvog statusa, odnosno prestanak razloga rada temeljem prava na skraćeno radno vrijeme.

Članak 8.

(Radni odnos kod drugog poslodavca i sukob interesa)

- (1) Državni službenik koji radi sa skraćenim radnim vremenom, može zasnovati radni odnos kod drugog poslodavca do ostvarivanja rada s punim radnim vremenom, samo u slučaju iz članka 7. stavak (2) točka e) ove odluke.
- (2) Rad kod drugog poslodavca ne smije štetiti interesima institucije BiH kao poslodavca, niti dovesti do sukoba interesa sa službenim dužnostima državnog službenika, o čemu će poslodavac i državni službenik zaključiti pismeni sporazum.

Članak 9.

(Tajnik s posebnim zadatkom)

Tajniku s posebnim zadatkom se ne može odobriti rad sa skraćenim radnim vremenom, sukladno članku 48. Zakona.

DIO ČETVRTI - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA

Članak 10.

(Postupak ostvarivanja prava)

- (1) Postupak ostvarivanja prava sukladno odredbama ove odluke državni službenik pokreće pismenim zahtjevom, uz dostavljanje potrebne dokumentacije, kojom dokazuje da su ispunjeni uvjeti iz čl. 4. i 7. ove odluke.
- (2) Pismeni zahtjev iz stavka (1) ovog članka, državni službenik dostavlja rukovoditelju institucije, uz pribavljeno mišljenje neposrednog pretpostavljenog.
- (3) Ukoliko institucijom ne rukovodi državni službenik, u postupku odlučivanja o pravu obvezujuće je mišljenje rukovodećeg državnog službenika najviše razine u instituciji BiH gdje radi državni službenik, a ukoliko nema rukovodećeg državnog službenika, onda mišljenje ombudsmana iz članka 61. Zakona.
- (4) U slučaju neslaganja osoba iz stavka (3) ovog članka, konačnu odluku o pravu donosi rukovoditelj institucije BiH.

Članak 11.

(Rješavanje po zahtjevu)

- (1) Postupak po podnesenom zahtjevu za ostvarivanje prava iz čl. 4, 6. i 7. ove odluke je žuran.
- (2) Osim u slučajevima iz članka 3. ove odluke, tijelo mjerodavno za donošenje rješenja po odredbama ove odluke, može:
 - a) udovoljiti zahtjevu u cjelini;
 - b) udovoljiti zahtjevu djelimično, tako što će umjesto tražene duljine trajanja prava na neplaćeno odsustvo odnosno rad sa skraćenim radnim vremenom,

odobriti manje trajanje neplaćenog odsustva, odnosno manje skraćanje radnog vremena od traženog;

- c) odbiti zahtjev u cijelosti.
- (3) U slučajevima iz stavka (2) točka b) i c) ovog članka, kao i slučaju kada nije doneseno rješenje, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe Vijeća ministara BiH.

Članak 12.

(Utvrđivanje odsustva po sili zakona)

- (1) U slučajevima iz članka 3. ove odluke, donosi se rješenje kojim se utvrđuje datum od kada je otpočelo korišćenje prava na neplaćeno odsustvo po sili zakona.
- (2) Protiv rješenja iz stavka (1) ovog članka, kao i u slučaju nedonošenja rješenja, može se izjaviti žalba Odboru državne službe za žalbe Vijeća ministara BiH.

Članak 13.

(Prava i obveze državnog službenika na odsustvu)

- (1) U slučajevima iz članka 4. ove odluke, donosi se rješenje kojim se utvrđuje datum od kada je otpočelo korišćenje prava na neplaćeno odsustvo na osobni zahtjev.
- (2) Kada je državni službenik na neplaćenom odsustvu, njegova prava i obveze na radu i temeljem rada u državnoj službi miruju.
- (3) U slučaju neplaćenog odsustva dužeg od pet radnih dana, institucija BiH u kojoj radi državni službenik je dužna zaključiti radnu knjižicu državnog službenika i predati mu je u roku i na način predviđen važećim propisima o radnoj knjižici.

DIO PETI - VRAĆANJE NA RAD U DRŽAVNU SLUŽBU I PRESTANAK RADA SA SKRAĆENIM RADNIM VREMENOM

Članak 14.

(Vraćanje na rad u državnu službu)

- (1) Kada istekne period trajanja neplaćenog odsustva, državni službenik je dužan podnijeti zahtjev za vraćanje na rad u državnu službu na isto ili slično radno mjesto instituciji BiH koja mu je odobrila ostvarivanje ovog prava.
- (2) U slučaju odobrenog neplaćenog odsustva na osobni zahtjev, državni službenik se vraća na rad narednog dana od dana isteka neplaćenog odsustva, a u slučaju korišćenja neplaćenog odsustva po sili zakona, državni službenik se vraća na rad najkasnije 30 dana od dana prestanka funkcije ili dužnosti temeljem kojih je neplaćeno odsustvo koristio.
- (3) U slučaju nemogućnosti vraćanja na isto ili slično radno mjesto u instituciju koja mu je odobrila pravo na neplaćeno odsustvo, na državnog službenika iz stavka (1) ovog članka, primjenjuju se odredbe Pravilnika o uvjetima i načinu obavljanja internih natječaja, internih i eksternih premještanja državnih službenika u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 62/10).

Članak 15.

(Prestanak rada sa skraćenim radnim vremenom)

Državnom službeniku prestaje rad sa skraćenim radnim vremenom nakon isteka vremena za koje mu je ovo pravo odobreno.

DIO ŠESTI - KAZNE NE ODREDBE

Članak 16.

(Novčana kazna za prekršaj državnog službenika)

Novčanom kaznom od 1000 do 2000 KM kaznit će se za prekršaj državni službenik koji radi sa skraćenim radnim vremenom, a koji pri zasnivanju radnog odnosa kod drugog poslodavca, odnosno pri obavljanju poslova za drugog

poslodavca, svjesno takvim radom šteti interesima institucije BiH, ili se nađe u sukobu interesa sa svojim službenim dužnostima iz članka 8. ove odluke.

Članak 17.

(Novčana kazna za prekršaj odgovorne osobe u instituciji BiH)

Novčanom kaznom od 200 do 800 KM kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u instituciji BiH:

- a) ako na zahtjev državnog službenika ne donese ili odbije da donese rješenje o neplaćenom odsustvu po sili zakona, kada su za takvo neplaćeno odsustvo nastupili utvrđeni uvjeti iz članka 3. ove odluke.
- b) ako utvrdi neplaćeno odsustvo po sili zakona rukovodećem državnom službeniku, koji po Zakonu nema pravo na takvo odsustvo (članak 3. i članak 6. stavak 1. ove odluke).

DIO SEDMI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

(Postupci u tijeku)

Postupci rješavanja zahtjeva za neplaćeno odsustvo i rad sa skraćenim radnim vremenom, koji su započeli prije dana početka primjene ove odluke okončat će se po ovoj odluci, ako je to povoljnije za podnositelja zahtjeva.

Članak 19.

(Prestanak važenja propisa)

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o uvjetima pod kojima državni službenik može uzeti neplaćeno odsustvo ("Službeni glasnik BiH", broj 21/04).

Članak 20.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 85/13
25. travnja 2013. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Vijeća ministara BiH
Vjekoslav Bevanda, v. r.

На основу члана 16. став 1. тач. ц) и д), члана 18. ст. 2. и 3., члана 47. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 12/02, 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10 и 40/12) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 47. сједници одржаној 25.04.2013. године, донио је

ОДЛУКУ

О УСЛОВИМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРАВА НА НЕПЛАЋЕНО ОДСУСТВО И НА РАД СА СКРАЋЕНИМ РАДНИМ ВРЕМЕНОМ

ДИО ПРВИ - УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Овом одлуком уређују се услови и начин под којим државни службеник у институцијама Босне и Херцеговине (у даљем тексту: државни службеник) може остварити право на неплаћено одсуство и право на рад са скраћеним радним временом, као и престанак остваривања ових права.

Члан 2.

(Обим примјене)

Одредбе ове одлуке односе се на државне службенике.

ДИО ДРУГИ - ПРАВО НА НЕПЛАЋЕНО ОДСУСТВО**Члан 3.**

(Неплаћено одсуство по сили закона)

- (1) Неплаћено одсуство по сили закона наступа у једном од следећих случајева:
 - а) када је државном службенику, који није руководећи државни службеник, потврђена кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно у било којем законодавном или извршном органу власти, или је именован на положај у било којем законодавном или извршном органу власти, на било ком нивоу у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ);
 - б) када је државни службеник, који није руководећи државни службеник, именован на радно мјесто секретара Заједничке службе Парламентарне скупштине БиХ или домова у Парламентарној скупштини БиХ, или за савјетника, у смислу одредаба Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон).
- (2) Неплаћено одсуство из тачке а) става (1) овог члана отпочиње даном потврђивања кандидатуре или именовања, а у случају из тачке б) става (1) овог члана, даном преузимања дужности.

Члан 4.

(Неплаћено одсуство на лични захтјев)

- (1) Неплаћено одсуство може се одобрити државном службенику у трајању од највише три мјесеца, у следећим случајевима:
 - а) болест ужег члана породице;
 - б) посјета болесном члану уже породице изван мјеста боравка;
 - ц) рјешавање стамбеног питања у случају елементарне непогоде;
 - д) удовољавање вјерским потребама,
 - е) издржавање казне затвора, која за последицу нема престанак радног односа;
 - ф) други оправдани разлози.
- (2) Укупно трајање неплаћеног одсуства по основу из става (1) овог члана не може прећи пет мјесеци у двије узастопне године.
- (3) Изнимно, неплаћено одсуство може се одобрити државном службенику у трајању дужем од рокова прописаних у ст. (1) и (2) овог члана, у следећим случајевима:
 - а) школовање које није обухваћено организованим облицима обуке коју проводе институције БиХ, а које доприноси усавршавању државног службеника за обављање послова у државној служби;
 - б) боравак у иностранству ради спајања породице, уколико брачни или ванбрачни партнер државног службеника борави у иностранству по основу одлуке надлежног органа или институције БиХ или надлежног ентитетског органа или надлежног органа Брчко Дистрикта БиХ.
- (4) Трајање неплаћеног одсуства у случају из тачке а) става (3) овог члана не може трајати дуже од двије године, а у случају из тачке б) става (3) овог члана, не може трајати дуже од четири године.

Члан 5.

(Појам члана уже породице)

Под чланом уже породице, у смислу ове одлуке, сматрају се: брачни и ванбрачни друг, дијете (брачно, ванбрачно, усвојено, пасторче и дијете без родитеља узето на издржавање), родитељи (отац, мајка, очух, маћеха, усвојилац и хранитељ), дјед и бака (по оцу и мајци), брат и сестра.

Члан 6.

(Ограничења у примјени код руководећих државних службеника)

- (1) Руководећи државни службеник не може користити право на неплаћено одсуство из члана 3. и члана 4. став (3) тач. а) и б) ове одлуке, те рјешење којим се такво одсуство одобрава не производи правно дејство.
- (2) У случајевима из члана 4. став (1) ове одлуке руководећем државном службенику може се одобрити неплаћено одсуство најдуже до три мјесеца.

ДИО ТРЕЋИ - ПРАВО НА РАД СА СКРАЋЕНИМ РАДНИМ ВРЕМЕНОМ**Члан 7.**

(Рад са скраћеним радним временом)

- (1) Државном службенику, осим секретара са посебним задатком, може се одобрити рад са радним временом краћим од пуног радног времена (скраћено радно вријеме), ако институција БиХ у којој државни службеник ради оцијени да има услова за таквим радом, с тим да то радно вријеме не може бити мање од три сата у току радног дана.
- (2) Државном службенику, из става (1) овог члана, може се одобрити рад са скраћеним радним временом, под условима:
 - а) смањене радне способности државног службеника;
 - б) ради њега болесног дјетета или дјетета са посебним потребама;
 - ц) ради њега члана уже породице;
 - д) удовољавање вјерским потребама;
 - е) ако тренутни обим послова радног мјеста не захтијева рад са пуним радним временом.
- (3) Приликом рада са скраћеним радним временом, државни службеник ради све радне дане у седмици при чему му се радно вријеме скраћује, а институција рјешењем којим се одобрава рад са скраћеним радним временом утврђује његов режим рада.
- (4) Приликом рада са скраћеним радним временом, државни службеник остварује права и обавезе државног службеника који ради са пуним радним временом, с тим што та права и обавезе остварује у обиму који зависи од дужине скраћеног радног времена, односно сразмјерно броју сати утврђеног радног времена.
- (5) Ако скраћено радно вријеме траје мање од пет сати у току радног дана, у том случају државни службеник нема право на дневни одмор у току радног дана, а има право на топли оброк у висини од 50% од пуног дневног износа топлог obroка.
- (6) Приликом одобравања рада са скраћеним радним временом, утврђује се трајање таквог статуса, односно престанак разлога рада по основу права на скраћено радно вријеме.

Члан 8.

(Радни однос код другог послодавца и сукоб интереса)

- (1) Државни службеник који ради са скраћеним радним временом, може засновати радни однос код другог

послодавца до остваривања рада са пуним радним временом, само у случају из члана 7. став (2) тачка е) ове одлуке.

- (2) Рад код другог послодавца не смије штетити интересима институције БиХ као послодавца, нити довести до сукоба интереса са службеним дужностима државног службеника, о чему ће послодавац и државни службеник закључити писмени споразум.

Члан 9.

(Секретар са посебним задатком)

Секретару са посебним задатком се не може одобрити рад са скраћеним радним временом, у складу са чланом 48. Закона.

ДИО ЧЕТВРТИ - ПОСТУПАК ОСТВАРИВАЊА ПРАВА

Члан 10.

(Поступак остваривања права)

- (1) Поступак остваривања права у складу са одредбама ове одлуке државни службеник покреће писменим захтјевом, уз достављање потребне документације, којом доказује да су испуњени услови из чл. 4. и 7. ове одлуке.
- (2) Писмени захтјев из става (1) овог члана, државни службеник доставља руководиоцу институције, уз прибављено мишљење непосредног претпостављеног.
- (3) Уколико институцијом не руководи државни службеник, у поступку одлучивања о праву обавезујуће је мишљење руководиоца државног службеника највишег нивоа у институцији БиХ гдје ради државни службеник, а уколико нема руководиоца државног службеника, онда мишљење омбудсмана из члана 61. Закона.
- (4) У случају неслагања лица из става (3) овог члана, коначну одлуку о праву доноси руководиоца институције БиХ.

Члан 11.

(Рјешавање по захтјеву)

- (1) Поступак по поднесеном захтјеву за остваривање права из чл. 4, 6. и 7. ове одлуке је хитан.
- (2) Осим у случајевима из члана 3. ове одлуке, орган надлежан за доношење рјешења по одредбама ове одлуке, може:
 - а) удовољити захтјеву у цјелини;
 - б) удовољити захтјеву дјелимично, тако што ће умјесто тражене дужине трајања права на неплаћено одсуство односно рад са скраћеним радним временом, одобрити мање трајање неплаћеног одсуства, односно мање скраћење радног времена од траженог;
 - ц) одбити захтјев у цијелости.
- (3) У случајевима из става (2) тачка б) и ц) овог члана, као и случају када није донесено рјешење, може се изјавити жалба Одбору државне службе за жалбе Савјета министара БиХ.

Члан 12.

(Утврђивање одсуства по сили закона)

- (1) У случајевима из члана 3. ове одлуке, доноси се рјешење којим се утврђује датум од када је отпочело кориштење права на неплаћено одсуство по сили закона.
- (2) Против рјешења из става (1) овог члана, као и у случају недоношења рјешења, може се изјавити жалба Одбору државне службе за жалбе Савјета министара БиХ.

Члан 13.

(Права и обавезе државног службеника на одсуству)

- (1) У случајевима из члана 4. ове одлуке, доноси се рјешење којим се утврђује датум од када је отпочело кориштење права на неплаћено одсуство на лични захтјев.
- (2) Када је државни службеник на неплаћеном одсуству, његова права и обавезе на раду и по основу рада у државној служби мирују.
- (3) У случају неплаћеног одсуства дужег од пет радних дана, институција БиХ у којој ради државни службеник је дужна закључити радну књижицу државног службеника и предати му је у року и на начин предвиђен важећим прописима о радној књижици.

ДИО ПЕТИ - ВРАЋАЊЕ НА РАД У ДРЖАВНУ СЛУЖБУ И ПРЕСТАНАК РАДА СА СКРАЋЕНИМ РАДНИМ ВРЕМЕНОМ

Члан 14.

(Враћање на рад у државну службу)

- (1) Када истекне период трајања неплаћеног одсуства, државни службеник је дужан поднијети захтјев за враћање на рад у државну службу на исто или слично радно мјесто институцији БиХ која му је одобрила остваривање овог права.
- (2) У случају одобреног неплаћеног одсуства на лични захтјев, државни службеник се враћа на рад наредног дана од дана истека неплаћеног одсуства, а у случају кориштења неплаћеног одсуства по сили закона, државни службеник се враћа на рад најкасније 30 дана од дана престанка функције или дужности по основу којих је неплаћено одсуство користио.
- (3) У случају немогућности враћања на исто или слично радно мјесто у институцију која му је одобрила право на неплаћено одсуство, на државног службеника из става (1) овог члана, примјењују се одредбе Правилника о условима и начину обављања интерних конкурса, интерних и екстерних премјештаја државних службеника у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 62/10).

Члан 15.

(Престанак рада са скраћеним радним временом)

Државном службенику престаје рад са скраћеним радним временом након истека времена за које му је ово право одобрено.

ДИО ШЕСТИ - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 16.

(Новчана казна за прекршај државног службеника)

Новчаном казном од 1000 до 2000 КМ казнит ће се за прекршај државни службеник који ради са скраћеним радним временом, а који при заснивању радног односа код другог послодавца, односно при обављању послова за другог послодавца, свјесно таквим радом штети интересима институције БиХ, или се нађе у сукобу интереса са својим службеним дужностима из члана 8. ове одлуке.

Члан 17.

(Новчана казна за прекршај одговорног лица у институцији БиХ)

Новчаном казном од 200 до 800 КМ казнит ће се за прекршај одговорно лице у институцији БиХ:

- а) ако на захтјев државног службеника не донесе или одбије да донесе рјешење о неплаћеном одсуству по сили закона, када су за такво

неплаћено одсуство наступили утврђени услови из члана 3. ове одлуке.

- б) ако утврди неплаћено одсуство по сили закона руководећем државном службенику, који по Закону нема право на такво одсуство (члан 3. и члан 6. став 1. ове одлуке).

ДИО СЕДМИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

(Поступци у току)

Поступци рјешавања захтјева за неплаћено одсуство и рад са скраћеним радним временом, који су започели прије дана почетка примјене ове одлуке окончаће се по овој одлуци, ако је то повољније за подносиоца захтјева.

Члан 19.

(Престанак важења прописа)

Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о условима под којима државни службеник може узети неплаћено одсуство ("Службени гласник БиХ", број 21/04).

Члан 20.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 85/13
25. априла 2013. године
Сарајево

Предсједavajuћи
Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

521

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 47. сједници одржаној 25. априла 2013. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ПРЕСТАКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О КАТЕГОРИЈАМА У ОКВИРУ РАДНИХ МЈЕСТА У ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

Одлука о категоријама у оквиру радних мјеста у државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 32/04), престаје да важи ступањем на снагу ове Одлуке.

Члан 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 90/13
25. априла 2013. године
Сарајево

Предсједavajuћи
Вijeћа министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 47. сједници одржаној 25. априла 2013. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ПРЕСТАКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О КАТЕГОРИЈАМА У ОКВИРУ РАДНИХ МЈЕСТА У ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Чланак 1.

Одлука о категоријама у оквиру радних мјеста у државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 32/04), престаје да важи ступањем на снагу ове Одлуке.

Чланак 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 90/13
25. априла 2013. године
Сарајево

Предсједatelj
Вijeћа министара БиХ
Вјекослав Беванда, в. р.

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 47. сједници одржаној 25. априла 2013. године, донijео је

ОДЛУКУ

О ПРЕСТАКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О КАТЕГОРИЈАМА У ОКВИРУ РАДНИХ МЈЕСТА У ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

Одлука о категоријама у оквиру радних мјеста у државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 32/04), престаје да важи ступањем на снагу ове Одлуке.

Члан 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 90/13
25. априла 2013. године
Сарајево

Предсједavajuћи
Савјета министара БиХ
Вјекослав Беванда, с. р.

522

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у веzi са чланом 39. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05 и 103/09), Вijeће министара Босне и Херцеговине на 48. сједници одржаној 29. априла 2013. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ПОВЛАЧЕЊУ ТРЕЋЕ ТРАНШЕ IV. STAND-BY АРАНЖМАНА (SBA) SA MEĐUNARODNIM MONETARNIM FONDOM (MMF)

Члан 1.

(Задужење)

Вijeће министара Босне и Херцеговине донijело је Одлуку о приhvатанју задужења према Међународном монетарном фонду (MMF) по IV. Stand-by аранжману (SBA) и повлачењу прве транше IV. Stand-by аранжмана (SBA), ("Службени гласник БиХ", број 78/12), и Одлуку о повлачењу друге транше IV. Stand-by аранжмана (SBA) са Међународним монетарним фондом (MMF), ("Службени гласник БиХ", број 02/13).